



Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ  
Кж1-286/22  
08. јуна 2022. године  
К р а г у ј е в а ц

**У ИМЕ НАРОДА**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ**, у већу састављеном од судија: Мирјане Војиновић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Марине Илић, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Пожеги и браниоца окривљеног, адвоката Слободана Стевовића из Пожеге, изјављеним против пресуде Основног суда у Пожеги К-119/20 од 04.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. јуна 2022. године, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

**П Р Е С У Д У**

**ОДБИЈАЈУ СЕ**, као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Пожеги и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Пожеги К-119/20 од 04.03.2022. године, у ставу I изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Иста пресуда у ставу II изреке, остаје непромењена.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Пожеги К-119/20 од 04.03.2022. године, у ставу I изреке, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.05.2020. године до 19.06.2020. године и од 04.08.2020. године до 02.10.2020. године и истом је изречена мера безбедности одузимање предмета и то: опојна дрога „амфетамин-спид“ нето масе 69,46 грама и сасушени делови биљке „cannabis“, нето масе 1,54 грама, која ће се уништити од стране службених лица ПУ Ужице, Одељење криминалистичке полиције Одсек за оперативну форензику. У истом ставу окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка, новчани износ од 18.864,33 динара и на име паушала, новчани износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од пријема пресуде, под претњом принудног извршења, као и ОЈТ у Пожеги, трошкове поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Истом пресудом у ставу II изреке, на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), према окривљеном је одбијена оптужба, да би радњама ближе описаним у овом делу изреке, извршио кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру, услед одустанка ОЈТ од оптужбе и одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Основни јавни тужилац у Пожеги (јавни тужилац), због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног осуди на казну затвора у дужем трајању,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Стевовић, из свих законом прописаних основа за изјављивање жалбе, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж-299/22 од 25.05.2022. године, предложио је да другостепени суд усвоји жалбу јавног тужиоца, укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног осуди на казну затвора у дужем трајању, а да жалбу браниоца окривљеног одбије, као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу, је одржао седницу већа, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, а у присуству окривљеног и његовог браниоца, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је након оцене навода и предлога из жалби и имајући у виду предлог и мишљење Апелационог јавног тужиоца из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

**Жалба јавног тужиоца је неоснована.**

**Жалба браниоца окривљеног АА, је неоснована.**

Жалбом браниоца окривљеног, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тврдњом да је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама овог законика не може заснивати и то: на записнику о претресању стана и других просторија ПУ Ужице ПС Пожега од 21.05.2020. године, а из којег проистичу и други докази који су због тога незаконити (потврда о привремено одузетим предметима ПС Пожега од 21.05.2020. године, криминалистичко-техничка документација ПС Пожега од 20.05.2020. године, записник о вештачењу НКТЦ Ужице од 13.07.2020. године), при чему се образлажу одредбе чланова 156 и 157 ЗКП и начин вршења претреса, тврдњом да сведоци претреса нису истом присуствовали; као и на доказу узимање узорака биолошког порекла који је по ставу жалбе незаконит, јер исти није узет од стране здравственог

радника, како то прописује одредба члана 141 став 4 ЗКП, те су и докази који проистичу из те доказне радње криминалистичко-техничка документација ПС Пожега од 20.05.2020. године, као и записник НКТЦ Ужице од 05.06.2020. године, незаконити.

Овакве тврдње браниоца окривљеног, Апелациони суд оцењује, као неосноване.

По налажењу Апелационог суда, записник о претресању стана и других просторија ПУ Ужице, ПС Пожега, ЗП-14/20 од 21.05.2020. године, није незаконит доказ, у смислу одредбе члана 84 ЗКП, јер није прибављен противно члану 16 став 1 ЗКП.

Наиме, из наведеног записника се утврђује да је пре почетка претреса, држаоцу стана ББ, у смислу одредбе члана 156 став 1 ЗКП, дата наредба уз позив да добровољно преда лица односно предмете који се траже и да је поучен да има право да узме адвоката, затим да су претресању стана присуствовала два сведока-пунолетни грађани ВВ и ГГ, који су заједно са држаоцем стана и потписали записник. Дакле, наведени записник није прибављен противно члану 16 став 1 ЗКП, па самим тим и остали докази на које се бранилац окривљеног позива у жалби, а који су проистекли из наведеног записника о претресању стана, су законити докази.

Што се тиче начина претресања стана који се оспорава од стране браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је у том делу жалба неоснована, јер је првостепени суд правилно оценио исказе сведока који су присуствовали претресању стана ГГ и ВВ, о чему је дао јасне и недвосмислене разлоге на страни 9 пасус 3 и 4 образложења побијане пресуде, које као такве прихвата и овај суд.

Даље, по налажењу овог суда и доказна радња узимање узорака биолошког порекла од окривљеног (букалног бриса), од стране форензичког техничара ДД, је извршена у складу са одредбом члана 140 став 4 ЗКП, а којом је прописано да радњу из става 1. и 3. тог члана, по наредби јавног тужиоца или суда предузима стручно лице. Под стручним лицем се подразумева лице које у одређеној области располаже знањем које превазилази лаичко знање и просечно искуство и тиме доприноси расветљавању кривичне ствари.

Самим тим и докази проистекли из ове доказне радње на које се позива бранилац у својој жалби, су законити докази.

Дакле, првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, како се то неосновано тврди у жалби браниоца окривљеног.

Даље, жалбом браниоца окривљеног, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тврдњом да је изрека пресуде противречна сама себи, да су разлози пресуде потпуно нејасни и у знатној мери противречни, да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа или записника, о исказима датим у поступку и самих тих исправа, или записника, због чега није могуће испитати

законитост и правилност побијане пресуде, дакле, само се цитира законски текст, без ближег образложења овог жалбеног основа.

Овакве жалбене наводе браниоца окривљеног Апелациони суд оцењује, као неосноване, јер супротно тим жалбеним наводима изрека првостепене пресуде није противречна сама себи и у пресуди су дати довољно јасни разлози о свим чињеницама које су предмет доказивања, из којих се јасно утврђује како је окривљени извршио предметно кривично дело за које је осуђен и које је све радње предузео ради извршења истог, а сасвим је друго питање да ли је суд поједине чињенице погрешно утврдио или неке чињенице није утврдио, што је жалбени основ због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Надаље, жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, тиме што се тврди да суд није применио одредбу члана 358 ЗКП и одредбу члана 407 ЗКП, јер није одлучио о захтеву браниоца окривљеног за издвајање незаконитих доказа.

Овакве жалбене наводе Апелациони суд оцењује, као неосноване, а са разлога што у смислу напред наведених одредаба, председник већа само у ситуацији када утврди да су поједини докази незаконити доноси решење о њиховом издвајању из списка. У конкретном случају првостепени суд није нашао да су докази за које одбрана тврди незаконити, па самим тим, није био у обавези ни да донесе посебно решење.

Стоји чињеница да је првостепени суд био у обавези да у смислу одредбе члана 428 тачка 8 ЗКП, у образложењу побијане пресуде наведе разлоге због чега није уважио поједине предлоге странака (због чега није одлучио о предлогу за издвајање наведених доказа на које се одбрана позива да су незаконити), али то није било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, тим пре, што је првостепени суд правилно нашао да ти докази на које одбрана указује, нису незаконити, у смислу одредбе члана 84 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а самим тим и због повреде кривичног закона, у жалби јавног тужиоца се истиче да је првостепени суд погрешно утврдио да је окривљени предметну опојну дрогу „амфетамин“ у количини од 69,46 нето грама, држао ради сопствене употребе и да се не ради о малој количини опојне дроге, те да су у радњама окривљеног стечени елементи бића кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби браниоца окривљеног се даје сопствена оцена изведених доказа, пре свега исказа сведока ГГ, ВВ и ЋЋ и кроз оцену тих исказа оспорава законитост записника о претресању стана и других просторија са пратећом документацијом, као и сопствена оцена одбране окривљеног АА и исказа сведока ДД и кроз ту оцену оспорава законитост доказне радње, узимање узорака биолошког порекла.

Овакве жалбене наводе јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Правилно је првостепени суд на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, сходно обавези прописаној, одредбом члана 419 став 2 ЗКП, извео закључак о извесности постојања одређене чињенице, да је окривљени АА, извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, на начин и под околностима ближе описаним у изреци побијане пресуде.

Правилно је првостепени суд на основу материјално изведених доказа: записника о претресању стана и других просторија од 21.05.2020. године (из којег се утврђује да је у спаваћој соби на спратном делу стана, на клуб сточићу и ТВ комоди, пронађена НН биљна материја, налик на опојну дрогу „марихуану“), потврде о привремено одузетим предметима ПС Пожега од 21.05.2020. године (из које се утврђује да је од ББ, одузета пронађена биљна материја по записнику о претресању стана), извештаја о форензичком прегледу лица места од 21.05.2020. године са фотодокументацијом (из којег се утврђује ближи изглед лица места, где је пронађена та НН биљна материја), извештаја о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом од 21.05.2020. године (из којег се утврђује ближи изглед лица места у шуми у продужетку улице Цара Уроша, којом приликом је пронађена једна „пвц“ кеса црне боје, унутар које се налази једна „пвц“ кеса беле боје испуњена НН материјом беле боје), записника о вештачењу НКТЦ Ужице од 13.07.2020. године (из којег се утврђује да достављени узорци биљне материје одузети од АА, представљају осушене делове биљке „cannabis“, која садржи психоактивну супстанцу ТХЦ, у масеном уделу већем од 0,3% и да наведена материја „cannabis“ и ТХЦ налазе се на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени Гласник РС“ 38/2019 од 31.05.2019. године), записника о вештачењу НКТЦ Ужице од 05.06.2020. године (из којег се утврђује да испитивани узорак, влажна прашкаста супстанца упакована у комад беле провидне најлон кесе, а она у комад црне „пвц“ кесе, садржи амфетамин који се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци („Службени Гласник РС“ 38/2019 од 31.05.2019. године), налаза и мишљења ДНК Центра за генетику Београд од 31.07.2020. године (из којег се утврђује да је АА, већински донор биолошког трага који су оставили најмање две особе на провидном „пвц“ делу, а да мешани ДНК профил не садржи ДНК профиле, неспорних узорака ВВ и ЕЕ, а да у трагу изузетог са црног „пвц“ дела није било довољне количине биолошког материјала, да би се утврдио ДНК профил), налаза и мишљења вештака судске медицине др неуропсихијатра Добривоја Благојевића (из којег се утврђује да је окривљени особа која је склона злоупотреби психоактивних супстанци из групе канабиноида и амфетамина без клиничких знакова зависности, да је у периоду коришћења амфетамина користио исти у дози од 5 грама, тако да би му количина од 69,46 грама била довољна за 14 до 15 дана), затим исказа испитаних сведока ЖЖ, ЗЗ, ДД, ИИ, ЈЈ и КК, које је првостепени суд детаљно описано на страни 8 последњи пасус и на страни 10 други пасус (а из којих се утврђује како је вршено претресање стана и других просторија ББ, као и узимање узорака биолошког порекла од окривљеног) и довођењем истих у везу са исказима сведока ВВ, ГГ, ЂЂ (детаљно описаних и правилно оцењених на страни 9 образложења побијане пресуде), извео правилан закључак да је окривљени извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, на начин, у време и место како је то описано у изреци побијане пресуде у ставу I.

И по налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд нашао, посебно имајући у виду налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Добривоја

Благојевића, да је окривљени АА, склон злоупотреби психоактивних супстанци из групе канабиноида и амфетамина и да количина од 69,46 грама амфетамина би била довољна окривљеном за 14 до 15 дана, да је окривљени предметну опојну дрогу неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу, па су стога жалбени наводи јавног тужиоца, којима се супротно тврди да се ради о великој количини супстанце проглашене за опојне дроге оцењени, неоснованим.

Дакле, чињенично стање у првостепеном поступку је правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница које чине објективна обележја предметног кривичног дела, тако и у погледу оних који се тичу кривице окривљеног (кривично дело окривљени је извршио са директним умишљајем), а квалификацијом радњи по члану 246а став 1 КЗ, првостепени суд је правилно применио кривични закон, па су жалбени наводи јавног тужиоца којима се првостепена пресуда побија по овом основу тврдњом да су се у радњама окривљеног стекли елементи кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ и жалбени наводи браниоца окривљеног којима се само тврди да је првостепени суд повредио кривични закон оцењени, као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да су жалбе и у овом делу неосноване.

У жалби јавног тужиоца се истиче да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљеном, дао мањи значај отежавајућој околности од оне које та околност има, с обзиром да се ради о вишеструком повратнику, као и да је држао две врсте опојних дрога, те је предлог да се истом изрекне казна затвора у дужем трајању, док се у жалби браниоца окривљеног овај жалбени основ само наводи без ближег образложења, па и предлога.

Правилно је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљеном, имао у виду све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које утичу на то да казна буде мања или већа и правилно као олакшавајућу околност на страни окривљеног ценио да се исти стара о болесним родитељима (да му је отац непокретан) и правилно као отежавајућу околност ценио његову досадашњу осуђиваност, између осталог за истоврсна кривична дела и правилном применом одредбе члана 55а КЗ, истог осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци у коју казну му је сходно одредби члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору од 21.05.2020. године до 19.06.2020. године и од 04.08.2020. године до 02.10.2020. године, имајући при том у виду тежину извршеног кривичног дела и степен кривице окривљеног.

И по налажењу овог суда, овако изреченом казном затвора може се постићи сврха кажњавања која је прописана, одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане, одредбом члана 4 став 2 КЗ.

С обзиром на наведено, предлог јавног тужиоца да се окривљени осуди на казну затвора у дужем трајању оцењен је, као неоснован, тим пре што се у жалби јавног тужиоца не указује на нове чињенице и околности које нису биле предмет оцене првостепеног суда, а које би утицале на другачију одлуку о кривичној санкцији.

Како није било жалбе у односу на став II изреке побијане пресуде, то је иста у овом делу остала непромењена.

Са наведених разлога, а применом одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио, као у изреци пресуде.

**Записничар**  
**Гордана Јовашевић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Мирјана Војиновић,с.р.**

**За тачност отправака**  
**Управитељ писарнице**  
**Весна Алексић**

